

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrative sad (Bułgaria) w dniu 22 lutego 2022 r. – Białgarska telekomunikacyjna kompania EAD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Sofia

(Sprawa C-127/22)

(2022/C 191/24)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven administrative sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Białgarska telekomunikacyjna kompania EAD

Druga strona postępowania kasacyjnego: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Sofia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 185 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wybrakowanie towarów w rozumieniu wyksięgowania aktywów lub zapasów z bilansu podatnika na tej podstawie, że nie przewiduje się już ich gospodarczego wykorzystania, ponieważ na przykład są zużyte, wadliwe, nieodpowiednie lub nie mogą być wykorzystywane zgodnie z przeznaczeniem, oznacza zmianę czynników uwzględnianych przy określaniu kwoty odliczenia w związku z już zapłaconym podatkiem od wartości dodanej od zakupu towarów, która nastąpiła po złożeniu deklaracji VAT zgodnie z Zakon za danak varhu dobavenata stoinost (ustawą o podatku od wartości dodanej, zwaną dalej „ZDDS”) i która w związku z tym rodzi obowiązek korekty odliczenia w sytuacji, gdy wybrakowane towary zostały następnie sprzedane jako towary wymienione w załączniku 2 [do ZDDS], co stanowi dostawę podlegającą opodatkowaniu?
- 2) Czy art. 185 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE należy interpretować w ten sposób, że wybrakowanie towarów w rozumieniu wyksięgowania aktywów lub zapasów z bilansu podatnika na tej podstawie, że nie przewiduje się już ich gospodarczego wykorzystania, ponieważ na przykład są zużyte, wadliwe, nieodpowiednie lub nie mogą być wykorzystywane zgodnie z ich przeznaczeniem, stanowi zmianę czynników uwzględnianych przy określaniu kwoty odliczenia w związku z już zapłaconym podatkiem od wartości dodanej od zakupu towarów, która nastąpiła po złożeniu deklaracji VAT zgodnie z ZDDS i która w związku z tym rodzi obowiązek korekty odliczenia w sytuacji, gdy wybrakowane towary zostały następnie zniszczone lub zutylizowane, a fakt ten został należycie udokumentowany lub potwierdzony?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, drugie lub na oba pytania: czy art. 185 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE należy interpretować w ten sposób, że wybrakowanie towarów w okolicznościach opisanych powyżej stanowi należycie udokumentowany lub potwierdzony przypadek zniszczenia lub zagubienia towaru, który nie powoduje powstania obowiązku korekty odliczenia w związku z podatkiem od wartości dodanej zapłaconym przy zakupie towarów?
- 4) Czy art. 185 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE należy interpretować w ten sposób, że w należycie udokumentowanych lub potwierdzonych przypadkach zniszczenia lub zagubienia towaru można nie dokonywać korekty odliczenia tylko wtedy, gdy zniszczenie lub zagubienie zostały spowodowane zdarzeniami pozostającymi poza kontrolą podatnika, których nie mógł on przewidzieć ani uniknąć?
- 5) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, drugie lub na oba pytania: czy art. 185 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu takiemu jak art. 79 ust. 3 ZDDS w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2016 r. lub art. 79 ust. 1 ZDDS w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2017 r., który przewiduje obowiązek korekty odliczenia w przypadku wybrakowania towarów, nawet jeśli towary te zostały następnie sprzedane jako dostawa towarów podlegająca opodatkowaniu w rozumieniu załącznika 2 [do ZDDS] lub jeśli zostały one zniszczone lub zutylizowane, a okoliczność ta została należycie udokumentowana lub potwierdzona?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).